

Ranní běh po Havaně

Spisovatel a autor cestovatelského průvodce o Kubě Brendan Sainsbury si nazul běžecké boty a rozběhnul se vsíříc kubánskému Malecónu

TEXT: BRENDAN SAINSBURY [@sainsburyb](#)

NA OBLIČEJ MI DOPADAJÍ KAPKY SLANÉ vody a ve vzduchu cítím výrazné aroma tabákových listů, které se míchá s výfukovými plyny. Na pobřežní hrázi sedí osamocený trumpetista, který se nenechá rušit dorážejícími vlnami a poctivě trénuje svá arpeggia. Po tomto popisu vám musí být jasné, že běžím po Havaně.

Nabitý neobvykle velkou dávkou ranní energie směřuji k ikonickému Hotelu Nacional de Cuba, i když mé oči jsou pořád upřené na cestu, přesněji na 7 km dlouhou havanskou pobřežní silnici zvanou Malecón. Obtáčí se kolem severního pobřeží města, jako by ho chtěla schovat v ochranném objetí.

Je to dopravní tepna s typicky kubánskou atmosférou – scházejí se tady zamilované párky, hrají zde pouliční muzikanti, posedávají tu rybáři a snílci, kteří upírají pohled na Floridu, a procházejí se zde turisté v tričkách s podobiznou Che Guevary. Místní habaneros (Kubánci) říkají Malecónu i „nejdelší pohovka na světě“ nebo divadlo pod širým nebem, kde se u západu slunce potkává polovina města, aby se lidé ze všech havanských čtvrtí pozdravili a podebatovali.

Pro mě to bude napořád to nejzajímavější místo pro ranní běh na celé Kubě, první místo, na které se vždy vrátím, když Havanu na nějaký čas opustím.

Právě tady, kousek od burácejících vln a rozpadajících se budov, se cítím maximálně propojený s městem a rychle zjišťuji, co se od mé poslední návštěvy města změnilo.

Za méně jak hodinu jsem znovu naskočil na vlnu uvolněné atmosféry města a znovuobjevil všechny jeho chutě, zvuky a vůně.

Za poslední léta tady došlo k hodně změnám. V 90. letech jsem po Malecónu běhal v úplné tmě – země byla tak chudá, že pravidelně docházelo k výpadkům elektřiny. Na auto jsem narazil jen málokdy a autobus s turisty byl úplnou raritou. Dnes je doprava hustější a zahraniční hosté do země putují stále více. Ani se nedivím...

Třeba hned na Malecónu stojí dvě španělské pevnosti, které ho ohraničují z obou stran. Castillo de San Salvador de la Punta z přelomu 16. a 17. století stráží havanský přístav a Torreón de la Chorrera ze 17. století hlídá ústí řeky Almendares v západní části čtvrti. Mezi těmito dvěma pevnostmi stojí sochy galantních jezdců, podobizny kubánských hrdinů v boji za nezávislost.

Když se po dalších minutách běhu dostanu dále na západ, padne mi do očí nová socha před hotelem Deauville. Aniž bych si to uvědomil, nebezpečně se potočím a nakloním nad silnici, abych měl na sochu lepší výhled, ale hukot blížícího se mopedu mě rychle probere a vrátí zpátky na běžeckou trasu. Běh po Malecónu není jen o tréninku vytrvalosti, ale také o schopnosti vyhýbat se překážkám. Pokračuji po hustě zastavěné čtvrti Centro Habana směrem k Vedado a dávám si pozor, abych nezakopl o uvolněné dlažební kameny nebo neuklouznul na mořských řasách. Odolávám poryvům větru, který mi do obličeje šplouchá kapky slané vody, a snažím se vyhýbat rybářským sítím. Bezkonkurenčně největší překážkou ze všech je samotné moře. I malé změny počasí na floridském pobřeží tady dokážou způsobit obrovské vlnobití, které doráží až na ochranné zdi u pobřeží Malecónu. Přísahám, že když jsem takhle jednou běžel, trefila mě medúza.

Nádherně eklektický Hotel Nacional, na který je vidět prakticky z celého Malecónu, je pravděpodobně jeho nejslavnější budovou. Pod pečlivě ↪

MARABANA

Stále populárnější havanský maratón Marabana se odehrává každoročně v listopadu a účastní se ho více než 3 000 běžců z celého světa. Odběhnout tady můžete dva okruhy tratě, což činí celý maratón, nebo si dopřát jen půl maratón, případně běh na 5 nebo 10 km. Během závodu poznáte celý Malecón (viz obrázek), a pokud si zvolíte celý maratón, proběhnete jej dokonce dvakrát!

obdělávanými zahradami se táhne široký chodník, kde se večer předávají z ruky do ruky láhve rumu i doutníky. Ještě i teď ráno tu postává několik přeživších slavností předchozí noci, kteří se rozhodli pro dlouhou afterparty.

Na moment zaslechnu i kytarové struny a bonga. Zvuky obou nástrojů mě cestou k betonové fasádě americké ambasády trochu proberou. Stojí asi v polovině trasy a je to ta nejméně „společenská“ budova na Malecónu. Kvůli bezpečnosti je potulování se po jejím okolí přísně zakázáno. Jednou se mi stalo, že jsem u ní na chvíli zastavil, abych si zavázal tkaničky, ale vystresovaný kubánský policista na mě okamžitě zahvízdal píšťalkou a poháněl mě, abych šel dál.

Dnes je okolí ambasády až děsivě tiché. Když kolem ní běžím, dívám se na nové politické billboardy, které se tu objevily od mé poslední návštěvy. Mým oblíbencem je kreslený obrázek kubánského revolucionáře tvářící v tvář bradatému strýčku Samovi. „Pane Imperialisto, ani trochu se vás nebojíme,“ píše se na něm.

Za ambasádou už má Malecón poněkud modernější vzhled a živly zničené fasády domů u pobřeží v Centro Habana střídají širší cesty čtvrti Vedado.

Právě běžím podél soukromých restaurací, které jsou důkazem, že poměry na Kubě se lepší.

U pevnosti Torreón de la Chorrera stojí několik větrem ošlehaných rybářů s pruty namířenými na Floridu. Před několika lety, když byla ekonomická situace mnohem horší, jsem se tady jednou zastavil, abych si odpočinul. Vyzul jsem si boty, abych trochu ulevil prstům u nohou a na 20 minut jsem si dal malou siestu. Když jsem se vzbudil, boty byly pryč. V rozpacích a hodně rozmrzelý jsem bosky odcupital po rozpáleném chodníku do čtvrti Habana Vieja a snažil se najít nějakou obuv, což na Castrově Kubě nebyl právě snadný úkol.

Vzpomínka na tuto komickou loupež mi vykouzlí úsměv na obličej právě ve chvíli, kdy se otáčím, abych se vrátil zpátky k mému penzionu. Havana je pulzující, komplexní a úžasně strhující město, ale někdy vás taky může skrz frustraci dovést až k šílenství. Díky endorfinům, které se mi při běhu vyplavily, ji teď ovšem mohu jen milovat. Svůdné vlny, oranžové západy slunce, milenci na procházkách, vychytralé billboardy a živly zničené fasády budov, které se nemohou dočkat opravy... Nikde na světě bych neběhal raději než tady... ☺

Hotel Nacional de Cuba s italskými věžemi se tyčí nad pobřežím Havany. Naproti: Vůz značky Pontiac z 50. let na Malecónu

FOTOGRAFIE: PHILIP LEE HARVEY

PUSŤTE SE DO TOHO

ZAČÁTEK

Castillo de San Salvador de la Punta

KONEC

Torreón de la Chorrera

VZDÁLENOST

14 km

JAK SE TAM DOSTAT

Na Kubu se létá zejména přes mezinárodní letiště José Martí. Pokud se chcete dostat do začátečního bodu této běžecké trasy (východní konec Malecónu), vezměte si taxi do centra města.

KDY JE ČAS NA CESTU

Listopad až březen

KDE SE UBYTOVAT

Julio Roque je pediatr, který se i se svou manželkou rozhodl dobudovat původně dvoupokojový dům a nabízet ubytování zahraničním návštěvníkům. Jeho Hostal Peregrino nabízí pět pokojů a tři apartmány jen kousek od čtvrti Paseo de Martí (Prado) a je to jedno z nejprofesionálněji vedených ubytovacích zařízení na Kubě (hostalperegrino.com).

CO SI OBLÉČT

Lehké, prodyšné běžecké oblečení – dokonce i v zimě je tady horko a vlhko.

DOBŘE VĚDĚT

Běh po Malecónu (tam a zpátky) je docela dlouhý. Pokud se teprve adaptujete na kubánské klima, zaběhněte si první den jen po americkou ambasádu a zpátky.

♦ Další tipy na úžasné běžecké trasy v různých koutech světa najdete v naší publikaci *Úchvatné světové běžecké trasy* (20€/559 Kč; lonelyplanet.com).